

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412205172
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412205172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocneným zástupcom ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Justičná č. 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyni: odporkyni: Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. W., ul. Y. č. XX, o zaplatenie sumy 941,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/144/2012-67 zo dňa 10. januára 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v ostatnej časti návrh zamietol a trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 186,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 23. 11. 2012 do zaplatenia, a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 186,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 23. 11. 2012 do zaplatenia, a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznal.

Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie a uznal navrhovateľovi len čiastočnú dôvodnosť nároku čo do výšky nesplatennej istiny. Za nesporné považoval, že navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky vo výške 30.000,- Sk (po prepočte koeficientom 30,126 je to 995,85 eur). Podľa Úverovej zmluvy č. 3711203369, označenej ako telefonická pôžička, mala odporkyňa uvedenú sumu splácať v splátkach po 1.049,- Sk (34,82 eur) mesačne. Počet splátok bol stanovený 60 a celková splatená suma 62.940,- Sk (2.089,22 eur), RPMN bola určená 40,10 %. Navrhovateľ tvrdil, že zmluva bola uzatvorená prostredníctvom telefónu avšak odporkyňa túto skutočnosť popierala. Okresný súd preskúmal zmluvu v súlade s podmienkami zákona č 266/2005 Z. z. z 24. mája 2005 (v znení k 26.11.2007) o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov a mal za preukázané, že zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami podľa tohto zákona nevznikla a to z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok § 3, § 4 a nepreukázal súhlas spotrebiteľa s uzatvorením zmluvy takýmto spôsobom. Nepreukázal, že zmluva obsahuje podstatné údaje o nákladoch na úver, výšku úrokov a poplatkov, ako aj spôsob výpočtu RPMN tak, aby bol spotrebiteľom

kontrolovateľný. Zmluva obsahuje len uvedenie celkovej výšky úveru, ktorú má spotrebiteľ - odporkyňa zaplatiť t. j. 62.940,- Sk, čo je potom úrok viac ako 100% požičanej sumy. Odporkyňa tvrdila, že zmluvu uzatvárala osobne v Dolnom Kubíne a nepoprela, že skutočne sumu 30.000,- Sk dostala. Súd teda uvedenú zmluvu preskúmal podľa podmienok ustanovených v zákone č. 250/2007 Z. z., zo dňa 9. mája 2007 (v znení k 26. 11. 2007) o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 258/2001 Z. z., zo 14. júna 2001 (v znení k 26. 11. 2007) o spotrebiteľských úveroch a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že zmluva je neplatná, nakoľko Úverová zmluva neobsahuje základné údaje o výške úroku z úveru, úroku z omeškania ako aj poplatkoch, je v nej uvedená len celková suma, ktorú mala odporkyňa uhradiť formou 60-tich splátok, pričom konečná suma je o viac ako 100% vyššia ako pôvodný úver. Podľa názoru súdu sa jedná o tzv. skryté poplatky a úroky, pričom odporkyňa pri uzatváraní Úverovej zmluvy nemala možnosť posúdiť výšku týchto úrokov a poplatkov a teda odplatnosť úveru. Túto skutočnosť nemohla zistiť ani z uvedenej RPMN, nakoľko nie je v zmluve uvedený spôsob výpočtu a je teda odporkyňou nepreskúmateľný. Konštatoval, že podľa § 4 ods.5 zákona č. 258/2001 Z. z. je potom takýto úver bez úrokov a poplatkov a odporkyňa bola povinná vrátiť len požičanú sumu.

Ďalej súd zistil, že v spodnej časti Úverovej zmluvy, pod čiarou, sa uvádza, že „neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s., a sú uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3). Dolupodpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a. s., že sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami“.

Jedná sa o predtlačенú formulárovú zmluvu, kde táto časť je už vopred napísaná a teda spotrebiteľ, v tomto prípade odporkyňa, inú možnosť ako podpísať aj túto časť zmluvy nemá bez ohľadu na to, či bola v danej chvíli schopná porozumieť všetkým ustanoveniam Úverových zmluvných podmienok. Navrhovateľ, ako poskytovateľ úveru, podľa názoru súdu, využíva skutočnosť, že spotrebiteľ nevyhnutne potrebuje finančné prostriedky a za daného stavu je ochotný súhlasiť s podmienkami, ktorým nemusí v danej chvíli dostatočne porozumieť a aj v prípade ak by mal voči nim nejaké pripomienky, poskytovateľ úveru nedáva možnosť zapracovať ich do zmluvy ako dvojstranného vzťahu ale tieto on sám určuje jednostranne. Ide teda o zmluvu nevyváženú a v neprospech spotrebiteľa.

Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s., mali byť podľa zmluvy uvedené na rube tejto listiny - zmluvy (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3). Táto skutočnosť nebola preukázaná, nakoľko na rube zmluvy žiadne podmienky uvedené nie sú (č.l. 10 alebo 20 spisu), takže nie je preukázané ani to, že odporkyňa bola s týmito Úverovými podmienkami oboznámená, nie sú ňou podpísané. Pokiaľ by tomu aj tak bolo, tak v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. Hlava 4 - plnenie z úverovej zmluvy, v § 2, je uvedené, že klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby kedy spoločnosť poskytne klientovi úver až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie je na lícnej strane ÚZ uvedené inak. V § 4 je uvedené, že klient je povinný hradiť spoločnosti poplatok za poskytnutie úveru výška ktorého je uvedená v ÚZ. Poplatok za poskytnutie úveru bude hradený zápočtom na poskytnutý úver tak, že klientovi bude poskytnutý úver podľa tejto zmluvy znížený o výšku poplatku. V časti Hlava 5 - podmienky splácania úveru, v § 1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. V Úverovej zmluve č. 3711203369 však žiadne úroky uvedené nie sú, poplatok za vedenie účtu je uvedený 0,- Sk, poplatok za poskytnutie úveru 0,- Sk a preto nie je preukázané čo tvorí suma 32.940,- Sk, ktorú navrhovateľ požadoval od odporkyne nad rámec úveru. Odporkyňa bola teda povinná zaplatiť iba požičanú sumu 995,85 eur. Do podania žaloby (splátkový kalendár č. l. 8) uhradila 19 splátok po 34,82 eur a jednorazovo 147,30 eur teda 808,88 eur a na zvyšok sumy ju súd zaviazal. V ostatnej časti súd žalobu zamietol.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. 01. 2009) zaviazal súd odporkyňu na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby, keďže sa dostala do omeškania so zaplatením dlžnej čiastky. Základná úroková sadzba ECB je od 11. 07. 2012 vo výške 0,75 % a úrok z omeškania predstavuje v zmysle vyššie citovaných ustanovení 8,75 % ročne, na ktorý súd odporkyňu zaviazal.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), mal za to že u každého z účastníkov išlo o čiastočný úspech.

V zákonnej lehote proti tej výrokovej časti rozsudku, ktorou okresný súd v ostatnej časti návrh zamietol a trovách konania, podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Uvádza, že rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v súlade s ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.

Trval na tom, že predmetná zmluva bola uzatvorená písomne, čo je zrejmé z jej fotokópie pripojenej k návrhu na začatie konania. Odporkyňa len o jej uzavretie požiadala telefonicky, čo vyplýva z prepisu telefonického hovoru.

Poukázal na skutočnosť, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované v ust. § 4 ods. 2 ZSÚ, je teda platná a nie je dôvod považovať úver na jej základe poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že zmluva neobsahuje podstatné údaje o nákladoch na úver, výšku úrokov a poplatkov, ako aj spôsob výpočtu RPMN tak, aby bol spotrebiteľom kontrolovateľný, k tomuto uviedol, že pokiaľ ide o výšku úroku, z údajov na prvej strane je zrejmé, že konečná výška úveru je 62.940,00 Sk. Z ustanovenia § 1 Hlavy 5 Úverových podmienok, ale aj logicky vyplýva, že výška úroku z úveru sa vypočíta ako „rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru“; Na základe uvedeného by teda celková výška úroku z úveru mala predstavovať 34,82 eur výška mesačnej splátky) krát 60 splátok, t. j. 2.089,20 eur mínus výška poskytnutého úveru, t. j. 995,8175 eur, čo znamená že celková výška úroku z úveru by mala byť 1.093,38 eur (čo je takmer 2x viac ako navrhovateľom uplatňovaný celkový úrok z úveru - 599,2031 eur). Uvedené súd napriek písomnému vyjadreniu navrhovateľa vôbec nebral do úvahy.

Za nesprávny považoval názor okresného súdu, že sa jedná o skryté poplatky a úroky. Z uvedeného je zrejmé, že nešlo o žiadne poplatky a úroky vôbec neboli skryté. Výška úrokov bola úplne jednoznačne zrejmá z prvej strany úverovej zmluvy a údajov o konečnej výške úveru. Neobstojí tvrdenie odporkyne, že o výške úrokov nevedela a nevedel o koľko úver „preplatiť“, toto tvrdenie je jednoznačne účelové v snahe vyhnúť sa plneniu si svojich povinností, Rovnako ako jej tvrdenie, že pri úvere, ktorý si brala na 5 rokov, po roku a pol prestal splácať, lebo som sa domnieva, že je celý úver splatený.

Pokiaľ ide o námietku súdu, že „výšku úrokov a poplatkov, a teda odplacnosť úveru nemohla odporkyňa zistiť ani z uvedenej RPMN, nakoľko nie je v zmluve uvedený spôsob výpočtu a je teda odporkyňou nepreskúmateľný“, k tomu uviedol, že podľa vyššie citovanej právnej úpravy zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov, čo predmetná úverová zmluva nepochybne obsahuje, zákon nestanovuje, že by zmluva mala obsahovať aj spôsob výpočtu RPMN.

K uzavretiu úverovej zmluvy, došlo 26. 11. 2007.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v období uzavretia zmluvy: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia“.

Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že úprava o neprijateľných zmluvných podmienkach sa nevzťahuje na úroky z úveru ako na cenu plnenia.

Vzhľadom na dátum uzavretia úverovej zmluvy a zákaz retroaktivity nie je možné použiť ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ani kogentné ustanovenia limitujúce výšku odplaty pri spotrebiteľských úveroch podľa § 3 ods. 10 („Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády“) a ods. 11 („Ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovolá“) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Nariadenia vlády číslo 238/2008 Z. z. (účinné od 1. júla 2008).

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ nebol v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy výslovne obmedzovaný právnou úpravou, pokiaľ ide o výšku úroku z úveru. Navrhovateľ nepopiera, že daná úroková sadzba cca 20% ročne miera je vyššia (o necelých 7 %) ako úroková sadzba pri podobných úveroch poskytovaných bankami v tom čase - november 2007 (13,84 %), avšak vzhľadom právnou úpravu platnú v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktorá neobmedzovala navrhovateľa pri dohodovaní výšky sadzby úroku z úveru a s prihliadnutím na spôsob a mieru (ne)zabezpečenia záväzku odporkyne, na objem poskytnutých prostriedkov a na to, že banky poskytovali úvery zdĺhavejšie, na vyššie riziko, ktoré navrhovateľ na seba preberá takýmto poskytovaním úverov v porovnaní s bankami (na čo reflektuje aj v súčasnosti platná právna úprava, ktorá v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka pripúšťa, aby odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľských zmluvách bola vyššie ako odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, avšak nesmie túto obvyklú odplatu prevyšovať podstatne), keďže ide spravidla o klientov, ktorí by od banky úver pravdepodobne nedostali resp. nedostali tak jednoducho a rýchlo, možno nepochybné považovať danú výšku úroku z úveru za primeranú.

V tej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. decembra 2008 sp. zn. 3Co/67/2008, ktorým v obdobnej veci práve z vyššie uvedených dôvodov znížil dohodnutý 60 % úrok z úveru ročne na 25 % ročne, pričom v období relevantnom pre daný prípad banky poskytovali úvery s úrokom vo výške 11,14 % ročne.

Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, resp. o iné sankcie za omeškanie s plnením záväzkov, podľa ustanovenia § 3 Hlavy 15 Úverových podmienok „v prípade omeškania úhrady splátky, splátky RU I. či RU II., alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RU I. či RU II., alebo ich častí, dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní...“.

Ako vyplýva, z vyjadrenia predloženého súdu navrhovateľom zo dňa 09. 01. 2013, navrhovateľ si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu vo výške 8,3603 eur (11,5234 eur vyrubených minus 3,1631 eur zaplatených) podľa vyššie citovaného ustanovenia, kde z predmetného vyjadrenia je zrejmý presný výpočet predmetnej zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ si uplatnil v návrhu na začatie konania aj nárok na úroky z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 244,41 eur (v splátkovom kalendári označený ako „dopočet k žalobe“), pričom z návrhu aj z následného vyjadrenia navrhovateľa je zrejmé, že ide o úrok z omeškania v zákonnej výške 9,00% ročne (v deň keď sa odporca dostal do omeškania bola základná úroková sadzba ECB 1,0 % plus 8 percentuálnych bodov), a teda ako vyplýva zo splátkového kalendára 244,41 eur predstavuje 0,024 % denne (9 %/365) z 933,44 za 1091 dní omeškania); od podania návrhu do zaplatenia v rovnakej sadzbe (vo výške platnej k prvému dňu omeškania, keďže omeškanie pretrváva aj po podaní návrhu.

Napriek zákonnému nároku súd bez zdôvodnenia zamietol kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 244,41 eur preukázateľne uplatňovaný v zákonom stanovenej výške. Namietal, že súd istinu priznal v nesprávnej výške.

Pokiaľ ide o úverové podmienky, ako aj súd v odôvodnení rozsudku uvádza, na prednej strane úverovej zmluvy, je uvedené, že „neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3). Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., že sú mu všetky jej ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. ...“.

V spise je založená úverová zmluva vo fotokópii (pričom fotokópia bola vyhotovená tak, že každá strana je na samostatnom liste), ale v skutočnosti úverové podmienky začínajú (I strana) tak, ako je to uvedené v zmluve, na rube zmluvy, takže nie je možné, že by klient tieto neobdržal. Odporkyňa nakoniec ani nikdy nepopierala, že úverové podmienky obdržala.

Okrem toho, ako už bolo vyššie uvedené, odporkyňa svojím podpisom na prvej strane zmluvy, kde toho textu nie je až tak veľa, aby ho nebolo možné prečítať, potvrdila, že je oboznámená s úverovými podmienkami, sú jej zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná.

Pokiaľ ide o názor súdu, že keďže ide o formulárovú zmluvu, ide o zmluvu nevyváženú a v neprospech spotrebiteľa, k tomuto uviedol, že formulárový typ zmluvy je v tomto prípade úplne bežnou obchodnou zvyklosťou a žiaden zákon použitie formulárového typu zmlúv, ktorý rešpektuje ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, nevylučuje. Pre tento typ zmlúv je typické, že druhá strana - v tomto prípade spotrebiteľ, nemá možnosť upravovať celý návrh zmluvy (i keď jej jednotlivé časti ako napr. zvoliť si poistenie úveru a pod. samozrejme môže), avšak je stále na jeho vôli, či takúto zmluvu uzavrie alebo nie. Vzhľadom na špecifickosť vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ existujú vyššie uvedené predpisy, ktoré chránia spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu. Ak však je formulárový typ zmluvy v súlade s ustanoveniami predmetných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, mal za to, že nič nebráni tomu, aby boli úverové zmluvy uzavreté aj formou typovej formulárovej zmluvy. Odporkyňa mala možnosť si preštudovať ustanovenia zmluvy a bolo len na jej zvážení, či predmetnú zmluvu uzavrie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci bolo zo spisového materiálu preukázané, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie 941,80 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 244,41 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 933,44 eur od 22. 11. 2012 do zaplatenia, a trovy konania.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, návrhu navrhovateľa rozsudkom zo dňa 10. 01. 2013 čiastočne vyhovel.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. So všetkými skutočnosťami uvádzanými odvolateľom sa náležitým a presvedčivým spôsobom vypořiadal už prvostupňový súd, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci okresným súdom.

Prvostupňový súd po tom ako vyhodnotil zmluvu o úvere uzavretú medzi účastníkmi ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzavretú podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a správne dospel k záveru, že zmluva je síce platná (§ 4 ods. 4 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z.), ale bez úroku a poplatkov, nakoľko úverová zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 27. 11. 2007 neobsahovala základné údaje o výške úroku z úveru, úroku z omeškania, ako aj o poplatkoch. V úverovej zmluve bola uvedená iba celková suma, ktorú mala odporkyňa uhradiť navrhovateľovi formou 60-tich splátok, pričom konečná suma bola viac ako o 100 % vyššia ako pôvodný úver. Podľa názoru odvolacieho súdu sa jednalo o úverovú zmluvu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi a na základe nekalých obchodných praktík. Postup žalobcu v prejednávanej veci pri uzatváraní zmluvy dňa 27. 11. 2007 bol jednoznačne nekalou praktikou a ako taký je hrubo v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa svojím podpisom potvrdila, že bola oboznámená s úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., že sú jej všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami, je taktiež nekalou obchodnou praktikou, pretože treba brať do úvahy postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Tu odvolací súd poukazuje na výstižné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 01. 2013 sp. zn. 6M-Cdo/9/2012, podľa ktorého: „...Kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu...“.

S poukazom na uvedené odvolací súd bol toho názoru, že rozsudok okresný súd je správny a ako taký ho potvrdil.

Výrok odvolaním nenapadnutý, ktorým v ostatnej časti návrh navrhovateľa bol zamietnutý, zostal nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., kedy úspešnou v odvolacom konaní bola odporkyňa, a tejto by prináležala náhrada trov odvolacieho konania. Odporkyňa si v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnila, preto odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.